

VII.

Skibberup laa nede i en Lavning, omgiven af en Krans af mægtige Bakker, der kun aabnede sig mod Øst, ud mod den nærliggende Fjord. Hvad der straks vakte Kapellanens Forbavselse, var den ualmindelige Mængde smaa Huse og uanselige Halvgaarde, hvoraf Byen hovedsagelig bestod. Der saas næppe en eneste virkelig stor Bondegaard; men rundt om et vidtstrakt Gadekær, der midt i den hvide Sne spejlede Stjernehimlen i sit mørke Vand, laa henved et halvt hundrede Hytter malerisk grupperede under Bakkerne, nogle gravede ind i selve Skrænterne, ligesom en Sæterby omkring en Fjældsø. Forøvrigt var Byen halvt usynliggjort af de uhyre Snemasser, som Stormen havde ført herind ude fra Fjorden. Af flere Hytter stak kun et Par Rygtræer og en sodet Skorstenspipe op. Fra enkelte Steder skinnede der endnu Lys ud af Vinduerne, og paa en Dørflise stod en gammel Mand med en Krykke og svingede muntert med sin Hue, idet Kapellanen fór forbi.

Slæden holdt udenfor en Halvgaard, der laa lidt for sig selv i Byens sydlige Udkant. De tjærede Portfløje var slaaet op, og inde under